

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גליקסר	שם פרטי: בלה
------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זיידנרייס	בלועזית	Zaderman	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בלה	בלועזית	Bella	מין: ז / נ תאריך לידה: 8.5.1940
מקום לידה (ישוב, מחוז): מגניטוגורסק	בלועזית	Magnitogorsk	ארץ לידה:
שם פרטי של האב: יצחק	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל אפלבויס		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): מגניטוגורסק, רוסיה			
האם היית בגטאות? אילו ומתי?			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור:		תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת עליה: 1957	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון הוריי נולדו וחיו בוורשה שבפולין, שם התחתנו והקימו משפחה. שם נולדו אחיותיי דורה ואידה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בפרוץ המלחמה הוריי ברחו לגבול ברית המועצות, והגיעו למגניטוגורסק שבאוראל. אמי הייתה בהריון איתי. אבי עבד בבית חרושת, ואמי הייתה עקרת בית ומדי פעם התעסקה במסחר. באזור התגוררו הרבה יהודים, שברחו מרוסיה ופולין. לא היה צביון יהודי, בגלל הקומוניזם כל דת הייתה אסורה – וכל מי שנתפס עם סממן דתי כלשהו, נהרג. חיינו בשלום עם האוכלוסיה המקומית, אני למדתי מספר שנים בבית ספר רוסי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

הפרנסה הייתה קשה והקור היה מקפיא, ועקב התנאים האלה החלטנו לחזור לפולין. בשנת 1957 הגענו לעיר ולדנבורג (שהייתה בשליטת גרמניה ונמסרה לפולין), שם קיבלנו דירה מהממשלה. חשוב לציין שגם אחרי המלחמה הייתה אנטישמיות בפולין. אני ואחיותיי למדנו בבית ספר יהודי, ידענו בבית שאנחנו יהודים, אך לא היינו דתיים. תמיד רצינו לעלות ארצה, ויום אחד ראש ממשלת פולין נתן ליהודים אישור לצאת משטחי פולין.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1957 הגענו לבאר שבע. חיינו עם אחיותיי הנשואות בדירת חדר וחצי. אבי עבד בעבודת כפיים וחזר עייף כל יום, ואמי הייתה עקרת בית. דיברתי רק בפולנית, אבי דיבר גם באידיש, ובגלל הקושי בשפה העברית הייתה בעיה למצוא עבודה. באותה שנה הכרתי את בעלי שמואל, ושנתיים לאחר מכן התחתנו. השתכנו בשכונת ג'בליה ביפו, ולאחר מכן קנינו דירה בסיוע משרד השיכון. בעלי עבד שעות רבות כדי לפרנס את המשפחה. הוא עבד בעסקי הטיח במשך 40 שנה. כיום יש לנו שלוש בנות ושבעה נכדים, ולכולם אנחנו מנסים להנחיל את ערכי החלוציות, האידיאליזם ואהבת הארץ.